

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การแสดงของละครที่กำลังเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่ว่าจะเล่นบทบาทใดในช่วงเวลาใด มันก็จะซ้ารอยตามนั้น สิ่งนี้จะต้องเข้าใจอย่างถูกต้องแม่นยำ
- คำถาม:** ลูกๆ จะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นเมื่อใด? ปัจจุบันยังคงขาดพลังอะไร?
- คำตอบ:** ลูกจะมีอิทธิพลต่อผู้อื่นเมื่อลูกแข็งแกร่งในโยคะ แต่ก็ยังไม่ได้มีพลังนั้น เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงที่ลูกได้รับพลัง พลังแห่งการจดจำระลึกถึงที่ยังคงขาดอยู่เป็นที่ต้องการในดาบของความรู้ เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพอ เรือของลูกสามารถข้ามฟากไปได้ นี่เป็นเรื่องของ 1 วินาที

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายกับลูกๆ ทางจิต เพียงผู้เดียวที่ได้รับการเรียกว่าพ่อทางจิตและที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นดวงวิญญาณ ท่านเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า: พ่อคือดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน แต่พ่อนั้นสูงสุด พ่อคือสัจจะเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ลูกเป็นนายใช่ไหม? เวลาที่ลูกจดจำสิ่งนี้ได้แล้ว บาบาเตือนลูกๆ: เริ่มแรกลูกมาในยุคทองและเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ได้มาถึงตอนสิ้นสุด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและร่างกายสูญสลาย เป็นดวงวิญญาณที่สนทนากับดวงวิญญาณผ่านร่างกาย เมื่อลูกไม่อยู่ในสำนักของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมีสำนักที่เป็นร่างอย่างแน่นอน ทุกคนลืมนึกว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ มีการกล่าวไว้ว่า: ดวงวิญญาณบาป ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้ ไม่มีดวงวิญญาณใดสามารถเรียกตนเองว่าชีวา หลายคนได้ตั้งชื่อ“ชีวา”ให้กับร่างกายของเขา เป็นเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายจึงได้มีการตั้งชื่อเพราะดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทของเขาผ่านร่างของเขา เหตุนี้เองผู้คนจึงมีจิตสำนึกในร่างของพวกเขาและคิดว่า “ฉันเป็นคนนั้น-คนนี้” เวลาที่ลูกเข้าใจว่า “ใช่ ฉันคือดวงวิญญาณ และฉันได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของฉัน เวลาที่ฉันเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณนี้ เคยสะโตประทานและในเวลานี้กลับมาตาโมประทาน” พ่อมาเมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นกลายเป็นสนิม เช่นเดียวกับทองที่มีอัลลอยด์ปะปนอยู่ ในตอนแรกลูกเป็นทองแท้ แล้วลูกก็กลายเป็นเงิน เป็นทองแดง และจากนั้นก็กลายเป็นเหล็ก จนกระทั่งลูกนั้นมีสิ่งเจือปนอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ทุกคนพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ว่าอัลลอยด์เข้ามาปะปนในตัวลูกได้อย่างไร พ่อพูดว่า: พ่อมาในบาร์ดเท่านั้น พ่อมาเมื่อลูกกลับมาตาโมประทานอย่างสมบูรณ์ เช่นที่ละครนั้นได้มีการแสดงไว้อย่างถูกต้องแม่นยำ เช่นเดียวกันด้วยที่พ่อมาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำของพ่อ ไม่ว่าจะเล่นบทบาทใดในช่วงเวลาใด บทบาทนั้นก็ซ้ารอยตามนั้น ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้แม้แต่น้อยในสิ่งนี้ ละครเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ละครนี้ไม่มีขีดจำกัด เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ละเอียดอ่อนมากและต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะเล่นบทบาทอะไรก็ตามมันก็เป็นไปตามละคร ไม่มีมนุษย์ผู้ใดรู้ถึงผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง แม้แต่ฤๅษีและมุนีก็ยิ่งพูดว่า“เนติเนติ” (ไม่ใช่อย่างนี้หรืออย่างนั้น) หากใครบางคนถามลูกว่า ลูกรู้ถึงผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกจะตอบอย่างรวดเร็วว่า “ใช่” อย่างไรก็ตาม ลูกสามารถรู้ถึงสิ่งนี้เพียงในเวลานี้เท่านั้นและไม่ใช้ในเวลาอื่น บาบาได้อธิบายว่าเพียงลูกเท่านั้นที่รู้จักท่าน ผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง อัจชะ พวกเขาเรียนรู้หรือไม่ว่าเมื่อใดที่เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์? ไม่เลย พวกเขาไม่มีความรู้อะไรเลย นี่คือการมหัศจรรย์ ลูกพูดว่า ลูกมีความรู้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าบทบาทของพ่อนั้นจะมีการแสดงเพียงครั้งเดียว เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกได้เคยเป็นเช่นนั้นก็ไม่มีความจำเป็นสำหรับการศึกษานี้ เมื่อลูกได้กลายเป็นทนายความ ก็เท่านั้นเอง! ดังนั้น ลูกควรจดจำพ่อผู้สอนลูกใช่ไหม? ท่านได้ทำให้ทุกสิ่งนั้นง่ายดายสำหรับลูก บาบอบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ก่อนอื่นใด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นของبابา ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและในเวลานี้ลูกเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ลักษมีและนารายณ์ได้ประกาศสิทธิในมรดกด้วยเช่นเดียวกันกับที่ลูกกำลังประกาศสิทธิอยู่ในเวลานี้ หลังจากนั้นพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ในเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า คำว่า “เชื่อในพระเจ้า” และ “ไม่เชื่อในพระเจ้า” คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้น คำพูดเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดเหลือให้ถามที่นั่น เป็นที่นี้ที่มีการยกคำถามเหล่านี้ขึ้นมา ดังนั้นลูกถามว่า: ท่านรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างใหม่? และพวกเขาตอบว่า: ไม่ พ่อมาด้วยตนเองและให้คำแนะนำของตัวพ่อเองและอธิบายถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบด้วยเช่นกัน พ่อคือนายของความไม่มีขีดจำกัด ผู้สร้าง มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะมาที่นี่แน่นอนเช่นกัน

ลูกเคยได้รับนิมิตของอับบราฮัม พระคริสต ฯลฯ ว่าลงมาได้อย่างไร พวกเขาจะมาที่นี่ในตอนท้ายเมื่อเสียงนี้แพร่กระจาย ออกไปมากมาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ละทิ้งร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อ เวลานั้นลูกกำลังนั่ง เป็นการส่วนตัวอยู่เบื้องหน้าพ่อ อย่าคิดว่าตนเองเป็นร่างกาย “ฉันเป็นดวงวิญญาณ” ลูกแต่ละคนต้องคิดว่าตนเองเป็น ดวงวิญญาณและเฝ้าแต่จดจำพ่อและเรือของลูกจะข้ามฟากไป นี่เป็นเรื่องราวของ 1 วินาที ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเวลาครึ่งวงจรเพื่อจะไปสู่การหลุดพ้น อย่างไรก็ตามยังไม่มีดวงวิญญาณใดที่สามารถกลับบ้านได้ พ่ออธิบายสิ่งนี้เมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว และท่านกำลังอธิบายสิ่งนี้อีกครั้งในเวลานี้ ศรีกฤษณะไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ เขาไม่สามารถเรียก ว่าเป็นพ่อ มีพ่อทางโลก ทางจิต และเหนือโลก พ่อทางร่างกายของลูกนั้นมีชีวิตจำกัด พ่อจากเหนือโลกนี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิต จำกัด พ่อของดวงวิญญาณ และพ่อของยุคบรรจบพบกันนี้คือพ่อที่มหัศจรรย์ที่ได้รับการเรียกว่าพ่อที่พิเศษสุด ไม่มีใคร จดจำประชาบิดาบรรพบุรุษ ไม่เข้าไปในสติปัญญาของเขาวาท่านคือปู่ทวดของพวกเขา พวกเขาพูดถึงอดีตเทพและอาดัม ฯลฯ แต่นั่นก็เป็นเพียงแค่พูดถึงสิ่งนั้น มีภาพลักษณ์ของอดีตเทพในวัด (ดีลาลา) เมื่อลูกไปที่นั่น ลูกเข้าใจว่านั่นคืออนุสรณ์ ของลูก บาบากำลังนั่งอยู่ที่นั่นและเรากำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อกำลังนั่งอยู่ที่นั่นในรูปที่มีชีวิต ในขณะที่พวกเขาคือ รูปปั้นที่ไม่มีชีวิตที่นั่น สวรรค์ที่แสดงไว้บนเพดานก็ดีเช่นกัน ผู้ที่ได้เห็นวัดจะรู้ถึงสิ่งนี้ บาบากำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ในเวลานี้ในรูปที่มีชีวิต ต่อมาภายหลังวัดจะถูกสร้างขึ้น ควรจะเข้าไปในสำนักครูของลูกว่าทั้งหมดนั้นคืออนุสรณ์ของลูก เวลานั้นเรากำลังกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เรากลายเป็นสิ่งนั้นแล้วเรากลับบ้านไฉนมา เวลานั้นเราจะกลับบ้านแล้วก็เข้าสู่ อาณาจักรของราม (พระเจ้า) แล้วอาณาจักรของรามจะมาถึงและเราจะเข้าไปสู่หนทางแห่งบาป พ่ออธิบายทุกอย่างอย่าง ชัดเจนมาก เวลานั้นมนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและ ทำให้เราบริสุทธิ์! ขจัดความทุกข์ของเราและแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่เรา พวกเขาพูดว่า พระเจ้าจะมาในรูปใดรูปหนึ่ง อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้มาในรูปของแมว สุนัข ก้อนกรวดหรือก้อนหิน ได้จดจำกันมาว่าท่านได้เข้ามาใน พาหนะผู้โชคดี พ่อพูดเองว่า: พ่อเข้ามาในพาหนะที่ธรรมดาดี ผู้ที่ไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของตนเอง เวลานั้นลูกรู้ถึงสิ่งนี้ เมื่อเขา มาถึงสภาพของการปลดเกษียณของเขาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา บาบาก็เข้ามาในเขา ในหนทาง ความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาได้แสดงให้เห็นรูปปั้นที่ใหญ่โตมากของพินดาวาส ในย่างกุ้ง พวกเขาได้สร้างรูปบูชาที่ใหญ่ โโตมากของพระพุทธเจ้า มนุษย์ไม่สามารถใหญ่โตเช่นนั้นได้ ลูกๆ ต้องรู้สึกขบขันกับภาพของรามวันที่พวกเขาสร้างขึ้นมาใน เวลานั้น นับวันพวกเขาก็ยังคงทำให้มันใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาเผาอะไรกันทุกปี? เขาต้องเป็นศัตรู เป็นเพียงหุ่นจำลองของ ศัตรูเท่านั้นที่ถูกเผา อัจชะ ใครคือราม? เมื่อใดที่เขากลายเป็นศัตรูของลูกที่ลูกต้องเผาหุ่นของเขาทุกปี? ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศัตรูนี้ ไม่มีใครรู้ถึงความหมายของสิ่งนี้เลย พ่ออธิบายว่า: พวกเขาคือขุมหมุมของรามและลูกคือขุมหมุมของราม เวลานั้น พ่อพูดว่า: ในขณะที่ลูกอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ให้ใช้ชีวิตเช่นดอกบัวและเฝ้าแต่จดจำพ่อ บางคนพูดว่า: หงส์และ นกกระสาจะสามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างไร? ย่อมมีความขัดแย้งกัน จะต้องเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน ต้องมีความอดทน มี ยุทธวิธีต่างๆ มากมายสำหรับสิ่งนั้น พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้ให้ความบันเทิงที่ชาญฉลาด ทุกคนจดจำท่าน: โอ พระเจ้า ขจัด ความทุกข์ของเรา! มีความเมตตาต่อเรา! ปลดปล่อยพวกเรา! พ่อ ผู้ปลดปล่อยของทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น จงอธิบายเป็น รายบุคคลแก่ผู้ใดก็ตามที่มาหาลูก ในการาจุลูกเคยนั่งกับแต่ละคนเป็นการส่วนตัวและอธิบายให้กับเขาหรือเธอ เมื่อลูก แข็งแกร่งในโยคะ อิทธิพลของลูกจะกระจายออกไป แต่ลูกก็ยังไม่มีการสั่งอย่างเต็มที่ ลูกได้รับพลังด้วยการมีการจดจำ ระลึกถึง ไม่ใช่ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ดาบของความรู้จำเป็นต้องมีพลังของการจดจำระลึกถึงในสิ่งนั้นด้วย พลังนั้นยัง คงขาดหายไป พ่อบอกลูกทุกวัน: ลูกๆ อยู่ในภารกิจแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงและลูกจะได้รับพลัง ไม่มีพลัง มากนักที่ได้รับโดยผ่านการศึกษเล่าเรียน ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกด้วยการจดจำระลึกถึง ทุกสิ่งที่ลูกทำเป็นไปเพื่อ ตัวลูกเอง หลายคนมาแล้วก็จากไป มายามีพลังมาก หลายคนก็ไม่ได้กลับมา พวกเขาพูดว่าความรู้ดีมากและพวกเขาได้ รับประสบการณ์ของความสุขด้วยเช่นกัน แต่ในทันทีที่พวกเขาออกไปทุกสิ่งก็จบสิ้น มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาอยู่ที่นั่นอีก ต่อไป บางคนมีประสบการณ์มีความสุขอย่างมาก: โอโฮ เวลานั้นبابาได้มาแล้ว และเราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของ เรา! พ่อพูดว่า: ทั้งอาณาจักรนั้นยังไม่มีมีการก่อตั้งขึ้นมา ในเวลานี้ ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้าและจากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ องศาของลูกก็จะลดลงเรื่อยๆ คณะนั้นจะถูกบันทึกลงในมิเตอร์(เครื่องวัด) คณะนั้นของลูกลดลงมากเท่านี้ ลูกจะกลับมา สูงส่งที่สุดและองศาของลูกก็จะค่อยๆลดลงที่ละน้อยเมื่อลูกลงมา ลูกต้องลงบันได เวลานั้นความรู้ของบันไดอยู่ในสติปัญญา ของลูก เมื่อเป็นสภาพที่กำลังสูงขึ้นของลูกก็จะมีประโยชน์ต่อทุกคน จากนั้นสภาพของลูกก็จะค่อยๆตกต่ำลงที่ละน้อย ลูก ต้องเข้าใจวงจรเป็นอย่างดีตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ในเวลานี้เป็นสภาพของการขึ้นไปของลูกเพราะพ่ออยู่กับลูก พระเจ้าผู้ผู้คน เรียกว่าผู้ที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเฝ้าแต่เรียกลูกว่า: “ลูกที่แสนหวาน ลูกที่แสนหวาน” และลูกๆ ก็เฝ้าแต่พูดว่า “بابา บาบา!” บาบามาเพื่อสอนเรา เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษา ดวงวิญญาณที่ได้ทำการกระทำ ฉัน ดวงวิญญาณนี้ คือตัว ของความสงบ ฉันทำกรรมผ่านร่างกายนี้ คำพูดว่า“ไม่สงบ”ถูกใช้เมื่อมีความทุกข์ อย่างไรก็ตามความสงบคือศาสนา

ตั้งเดิมของพวกเรา ผู้คนมากมายได้ร้องขอความสงบของจิตใจ โอ! แต่ดวงวิญญาณเองคือตัวแห่งความสงบและบ้านของ ดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ ลูกได้ลิ้มตนเอง ลูกเคยเป็นผู้ที่อยู่ในดินแดนของความสงบ ลูกได้รับความสงบที่ นั้น ทุกวันนี้พวกเขาพูดถึงอาณาจักรเดียว ศาสนาเดียว และภาษาเดียว: วรรณะเดียว ศาสนาเดียว และพระเจ้าเดียว รัฐบาลก็เขียนไว้ด้วยเช่นกันว่ามีพระเจ้าเดียว ดังนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? ไม่มี ผู้ใดเชื่อเพียงในพระเจ้าเดียว ดังนั้นลูกต้องเขียนสิ่งนี้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อลูกทำรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ เขียนลงไป ด้วยว่า: เมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขาในยุคทอง มีพระเจ้าเดียวและศาสนาเทพเดียว อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งใด เลย พวกเขาไม่ได้ให้ความใส่ใจมากนัก เพียงผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินของเราเท่านั้นที่จะให้ความใส่ใจ ไม่มีผู้ใดอื่นจะ เข้าใจสิ่งใด เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: นั่งกับพวกเขาเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่พวกเขา ให้พวกเขากรอกแบบฟอร์มเพื่อที่ ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าความเชื่อของพวกเขาคืออะไร เพราะบางคนก็เชื่อในสิ่งหนึ่งและคนอื่นก็เชื่อในสิ่งอื่น ลูกไม่ สามารถอธิบายให้กับพวกเขาทั้งหมดได้ในเวลาเดียวกัน แต่ทุกคนจะเริ่มบอกลูกเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขา ก่อนอื่นใด ถามพวกเขาว่า พวกเขามายังที่ไหน: คุณเคยได้ยินชื่อของบราห์มากุมารและกุมารีหรือไม่? ประชาบิดาบราห์มาเป็นอะไร กับคุณ? คุณเคยได้ยินชื่อประชาบิดาบราห์มาใหม่? คุณไม่ใช่ลูกของประชาบิดาบราห์มาหรือ? พวกเราเป็นสิ่งนี้ในทาง ปฏิบัติ คุณก็เป็นสิ่งนี้เช่นกันแต่คุณไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาด้วยยุทธวิธีที่ถูกต้อง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. เมื่อไปเยี่ยมขมวัด จงตระหนักอยู่เสมอว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นอนุสรณ์ของลูก และเวลานี้เรากำลังกลายเป็นเช่นลักษมี และนารายณ์

2. ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงอยู่เหมือนดอกบัว เมื่อหงส์และนกกระสาอาศัยอยู่ด้วยกัน พวกเขาต้อง อยู่อย่างมีชั้นเชิงทางการทูตอย่างมาก และมีความอดทนอย่างมากด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกมีโยคยุกต์และเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ และอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของความรับผิดชอบ และบ่วงพันธะของมายา

สิ่งบ่งบอกของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะคือการมีโยคยุกต์อย่างสม่ำเสมอ ลูกที่โยคยุกต์จะเป็นอิสระจาก บ่วงพันธะของความรับผิดชอบและบ่วงพันธะของมายา อย่าให้มีแม่แต่บ่วงพันธะของจิตใจใดๆ ความรับผิดชอบ ทางโลกเป็นเกมและดังนั้นเล่นเกมนี้อย่างเสียหัวเราะตามคำแนะนำ และลูกจะไม่มีวันเหนื่อยล้าเพราะ เรื่องเล็กน้อย หากลูกคิดว่ามันเป็นบ่วงพันธะลูกก็จะทุกระทม และคำถามว่า“อะไร” และ “ทำไม?” ก็จะ เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามพ่อมีความรับผิดชอบและลูกเป็นเพียงเครื่องมือ จงเป็นอิสระจากบ่วงพันธะด้วยการ ตระหนักรู้นี้และลูกจะกลับมามีโยคยุกต์

คติพจน์: มีความตระหนักรู้ในคารันการวันฮาร์ และจบสิ้นความหลงงมงายและความหยิ่งยโส

*** โอม ขานติ ***